

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 36	Utgitt 23 september	1948
Innhold.		Side
Res. om straff og økonomisk ansvar for landssvikarar m. v.		819
Bestem. om rasjonering og omsetn. av kraftfôr		820
» om omsetn. og bruk av norsk korn og erter		822
Skr. om bandtvang for hund i Ringsaker		823
» om endr. i politivedtekten for Gjøvik		823
» om bandtvang for hund i Porsgrunn		823
» om do. i Hovin		823
» om do. i Tveit		824
» om opphevelse av forbudet mot å slippe graværer i samarbeids- strekning i Trysil		824
» om bandtvang for hund i Hægebostad		824
» om vedtekter til bygningslovens §§ 8 og 28, 2 for Elverum Leirs bygningskommune		824
» om bandtvang for hund i Råde		825
» om do. i Kvås		825
» om do. i Tana		825
» om reglement for Bodø sjøflyhavn		826
» om å nytta gift til fangst av rovdyr i Konsmo		827
Res. om at treskjæring skal være undergitt håndverksloven		827
» om ikrafttreden av lov om mønstring av sjømenn m. v.		827
Bestem. om framstilling av ferdighus av tre og av sementvarer til bygningsbruk		834

Kongelig resolusjon.

Det gjøres vedtak om gjennomføring av bestemmelsene i lands-
sviklovens § 8 i samsvar med et framlagt utkast.

25 juni.

Utkastet lyder så:

§ 1. Vedtak etter § 8 i lov av 21 februar 1947 nr. 1 om straff
og økonomisk ansvar for landssvikarar, om innsetting av
bøteskyldnere i tvangsarbeid, treffes av vedkommende statsadvokat.

§ 2. Slike tvangsarbeidere blir å anbringe i de provisoriske
fengsler og tvangsarbeidsleirer som Fengselsstyret bestemmer.

§ 3. Disse tvangsarbeidere behandles etter de bestemmelser som
i lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeide av 12 desember 1903
er gitt om tvangsarbeidere. For øvrig anvendes de regler som ellers

25 juni. gjelder for de provisoriske fengsler og tvangsarbeidsleirer så langt disse regler passer, alt med de unntak som følger av denne resolusjon eller som senere bestemmes.

§ 4. Det kan tillates at en bøteskyldner som er satt i tvangsarbeid etter landssviklovens § 8 settes til arbeid utenfor fengslet (leiren) uten tilsyn.

§ 5. Av de opptjente arbeidspenger kan tvangsarbeideren disponere det strengt nødvendige beløp til toalettsaker, brevpapir og porto. Dette beløp må dog ikke i noe tilfelle overstige 25 % av de arbeidspenger som til enhver tid er tjent opp. Resten av de opptjente arbeidspenger går til avdrag på boten.

§ 6. Når boten er tjent opp eller ett-års fristen (landssviklovens § 8) er utløpet, skal tvangsarbeideren straks løslates. Løslating kan også finne sted hvis han kan skaffes arbeid av slik art at det blir høve til å trekke botene i lønnen (jfr. landssviklovens § 7, 2. ledd), og han er villig til å ta dette arbeid. Unnlater en bøteskyldner som er løslatt etter bestemmelsen i annet punktum å ta arbeidet, eller forlater han dette før boten er opptjent, kan han påny settes i tvangsarbeid inntil han tilsammen har vært i tvangsarbeid i 1 år, med mindre boten skulle være opptjent før den tid.

Vedtak om løslating etter første ledds annet punktum og om ny innsetting i tvangsarbeid etter samme ledds tredje punktum treffes av vedkommende statsadvokat. Før han treffer vedtak om løslating skal han innhente uttalelse fra bestyreren av tvangsarbeidsanstalten.

§ 7. Bestemmelsen i fengselslovens § 59 om refusjon fra hjemstavnskommunen kommer ikke til anvendelse på de her omhandlede tvangsarbeidere.

§ 8. Justisdepartementet kan gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av disse bestemmelser.

4 sept. **Bestemmelser om rasjonering og omsetning av kraftfôr.**

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 4 september 1948 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 20 februar 1948.)

§ 1. De kraftfôrslag som inngår i rasjoneringen er:

- a. Eggehivtekraftfôr: Oljekakemel av alle slag, sildemel av alle slag, fiskemel av alle slag, kjøttmel, hvalkjøttmel, tørket vom og fôrblandinger.
- b. Kullhydratkraftfôr: Hvete, rug, bygg, havre, erter, mais, durra, grøpp, kli og avfallsmel av disse kornslag, manioka, melasse, revekavring og hundekjeks.

§ 2. Rasjonert kraftfôr kan bare selges eller på annen måte 4 sept.
overdras til forbruker mot forbruker-anvisning fra forsyningsnemnd
eller Direktoratet for proviantering og rasjonering.

Overdragelse fra produsent (fabrikk eller mølle) eller engrosforhandler til detaljforhandler kan bare finne sted mot forhandler-anvisning utstedt til detaljforhandlere av forsyningsnemnd eller Direktoratet for proviantering og rasjonering.

Det er forbudt å overdra eggehvitkraftfôr på anvisninger som lyder på kullhydratkraftfôr, og omvendt.

Overdragelse av kraftfôr fra produsent til produsent, fra produsent til engrosforhandler, eller fra engrosforhandler til engrosforhandler kan bare skje mot skriftlig kvittering.

Med de unntak som framgår av de foregående ledd er overdragelse av rasjonert kraftfôr forbudt.

§ 3. Kjøp eller erverv på annen måte av kraftfôr i strid med bestemmelsene i § 2 er forbudt.

§ 4. Det er forbudt uten etter tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering å bruke rasjonert kraftfôr til annet enn fôr til husdyr.

§ 5. Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer hvor meget kraftfôr det til enhver tid kan gis anvisning på til forhandlere og forbrukere.

§ 6. Forsyningsnemnda kan anvise 0,7 kg sildemel pr. kg etsnatron (kaustik soda) som kjøpes til luting av halm.

Forsyningsnemnda kan anvise 0,8 kg sildemel pr. 100 kg mose som nyttes til fôr.

§ 7. Det er forbudt å selge og kjøpe rasjonert kraftfôr på anvisninger som er utstedt før 1 juni 1948.

§ 8. Engrosforhandlere, fabrikker og møller skal den 20 i hver måned på skjema nr. 357 sende oppgave til Direktoratet for proviantering og rasjonering over beholdninger og salg av kraftfôr, bilagt med de anvisninger og kvitteringer det er solgt mot.

§ 9. Detaljistene skal ved utgangen av hver kraftfôrperiode sende oppgave til forsyningsnemnda på skjema nr. 442 over beholdning av kraftfôr og anvisninger.

§ 10. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra disse bestemmelser.

§ 11. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem kan medføre straff og inndraging, jfr. lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 14 mai 1917 §§ 8 og 8 a.

4 sept. § 12. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves Bestemmelser om rasjonering og omsetning av kraftfôr av 20 august 1947.

4 sept. **Bestemmelser om omsetning og bruk av norsk korn og erter.**

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 4 september 1948 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 20 februar 1948.)

§ 1. Enhver som dyrker korn og erter plikter å holde tilbake og lagre tilstrekkelig såkorn og såerter til dekking av sitt behov påfølgende år, hvis han har dyrket korn og erter skikket til såfrø.

§ 2. Det er forbudt for produsent å selge eller på annen måte overdra korn og erter av norsk produksjon til andre enn Statens Kornforretning eller forretning som er godkjent av Statens Kornforretning som kjøper av norsk korn.

Kjøp eller erverv på annen måte i strid med bestemmelsene i første ledd er forbudt.

§ 3. Produsent av korn og erter plikter å levere et så stort minstekvantum korn og erter som Forsynings- og gjenreisningsdepartementet bestemmer.

Direktoratet for proviantering og rasjonering fordeler det fastsatte kvantum mellom de forskjellige fylker.

Det kvantum fylket skal levere, fordeles mellom kommunene av fylkesforsyningsnemnda i samråd med landbruksselskapet.

Forsyningsnemnda fordeler i samråd med jordstyret det kvantum kommunen er pålagt å levere på produsentene.

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan fastsette nærmere regler for fordelingen på kommunene og produsentene, likeledes for bruk av egen avling til mat og fôr.

§ 4. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra disse bestemmelser.

§ 5. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av disse kan medføre straff og inndraging, jfr. lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 §§ 8 og 8 a.

§ 6. Bestemmelsene trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrifter av 9 august 1945 om omsetning og bruk av norsk korn og erter med endringer av 16 desember 1947.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

6 sept.

Hermed stadfestes vedtak av 12 mai og 9 juli 1948 av Ringsaker herredstyre, Hedmark fylke, der det i samsvar med § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Ringsaker herred skal holde hunden i band, eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida 15 april til 15 november. Bestemmelsen gjelder ikke hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller besitter.

Samtidig oppheves herredstyrets vedtak av 15 august 1942 i samme sak.

Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.

6 sept.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov av 22 mai 1875 om adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger med videre, stadfester Justisdepartementet vedtak av Gjøvik bystyre i møte 22 juni 1948 om endring i politivedtekten for byen, hvoretter punkt 1 og 2 i § 49 utgår.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

6 sept.

Etter søknad fra Solum herredstyre bestemmes i samsvar med § 3, 3. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund at følgende bestemmelse tilsvarende de bestemmelser som ved skriv av 12 november 1946 fra Landbruksdepartementet er stadfestet for Solum herred, også skal gjelde Porsgrunn by:

Enhver eier eller besitter av hund i Porsgrunn skal holde hunden forsvarlig bundet, innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter, og heller ikke gjeterhunder som brukes til å passe bufe som går på beite.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

6 sept.

Hermed vert stadfest vedtak dagsett 2 august 1948, der Hovin heradstyre, Telemark fylke, i samsvar med § 3, 2. leden i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund, har fastsett at alle som eig eller har rådvelde over hund i Hovin herad, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter. Dette skal ikkje gjelda hundar som under lovleg jakt er fylgde på forsvarleg måte av eigaren eller den som har rådvelde over hunden.

6 sept. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

Hermed vert stadfest vedtak dagsett 24 april og 1 juli 1948, der Tveit heradstyre, Vest-Agder fylke, i samsvar med § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund har fastsett at alle som eig eller har tilsyn med hund i Tveit herad skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller innhegna i den tid bufe beiter. Dette skal ikkje gjelda hundar som under lovleg jakt er fylgde på forsvarleg måte av eigaren eller den som har tilsyn med hunden.

7 sept. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Det ved kongelig resolusjon av 3 desember 1920 utferdigede forbud mot å slippe graværer født i tiden 15 april—1 mai angjeldende år i sambeitestrekning i Hedmark fylke, ble opphevet ved skrivelse av 28 juli 1948 fra Landbruksdepartementet.

Herved bestemmes, i henhold til kongelig resolusjon av 7 desember 1923, at opphevelsen av nevnte forbud inntil videre kun skal gjelde Trysil herred, Hedmark fylke.

7 sept. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

Hermed vert stadfest vedtak, dagsett 4 juni 1948, der Hægebostad heradstyre, Vest-Agder fylke, i samsvar med § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund har fastsett at alle som er eigar eller innehavar av hund i Hægebostad herad, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter. Dette skal ikkje gjelda hundar som under lovleg jakt er fylgde på forsvarleg måte av eigar eller innehavar.

7 sept. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 3, jfr. § 19, 2 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Elverum Leirs bygningskommunestyre i møte 29 juli 1948 om vedtekter til bygningslovens §§ 8 og 28, 2 for Elverum Leirs bygningskommune, Hedmark fylke.

Vedtektene lyder slik:

Til lovens § 8.

Midlertidig unntak fra lovens bestemmelser kan tilstedes av bygningsrådet, når det under de forhånden værende omstendigheter finnes ubetenkelig og forholdet uten for store vanskeligheter vil kunne rettes. Sådanne unntak kan til enhver tid tilbakekalles og skal være betinget av at den som bygger ved tinglyst erklæring

forplikter seg til når som helst å bortta eller forandre det utførte 7 sept. eller opphøre med midlertidig tillatt benyttelse.

Underretning om unntaket skal meddeles vedkommende departement.

Til lovens § 28, 2.

Mindre vesentlige forandringer i reguleringsplanen kan foretas av bygningsrådet etter at vedkommende grunneiere har hatt anledning til å uttale seg, når gatebredden og avstand mellom byggelinjer ikke innskrenkes og gatens stigningsforhold ikke vesentlig forverres. Videre må iakttas at kommunen ikke påføres utgifter ved sådan forandring uten bygningskommunestyrets samtykke.

Er noen grunneiere misfornøyet med rådets beslutning, kan denne innankes for vedkommende regjeringsdepartement. Forinnen dette treffer sin avgjørelse, skal bygningskommunestyrets uttalelse innhentes.

Meddelelse om de foretatte forandringer skal gis vedkommende departement.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

8 sept.

Hermed stadfestes vedtak av 10 august 1948 av Råde herredstyre, Østfold fylke, der det i samsvar med § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at alle som er eier eller innehaver av hund i Råde herred, skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tiden 1 april til 1 november. Unntatt fra bestemmelsen er hunder som under lovlig jakt er under forsvarlig oppsikt av jeger.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

8 sept.

Hermed vert stadfest vedtak dagsett 21 juni 1948, der Kvås heradstyre, Vest-Agder fylke, i samsvar med § 3, 2. leden i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund har fastsett at alle som er eigar eller innehavar av hund i Kvås herad skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerda i den tid bufe beiter, i tida 1 mai til 1 desember. Dette gjeld ikkje hundar som under lovleg jakt er fylgde på forsvarleg måte av eigar eller innehavar.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

8 sept.

Hermed stadfestes vedtak av 23 juli 1948 av Tana herredstyre, Finnmark fylke, der det i samsvar med § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at

8 sept. enhver eier eller innehaver av hund i Tana herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida fra 1 mai til 15 oktober. Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller innehaver.

9 sept. **Skrivelse fra Havnedirektøren.**

I medhold av lov om havnevesenet av 24 juni 1933 nr. 8, § 8 b godkjenner Havnedirektøren herved vedtak av Bodø havnestyre 21 juni 1948 om reglement for Bodø sjøflyhavn.

Reglementet trer i kraft 15 september 1948. Det lyder så:

Kapitel 1 § 1, punkt 3.

For det område som er utlagt som start- og landingsfelt for Bodø sjøflyhavn fastsettes følgende grenser:

1. Fra sørvestre pynt av Breivikholmen til sørvestre pynt av ytre Hernesskagen. Derfra en linje over Langdragens vestside til Hjartøydragen. Videre langs Store Hjartøys østside til Store Hjartøys nordligste pynt og derfra en rett linje over til Brattens nordre pynt.

2. Fortøyningsbøyer for fly er utlagt på følgende steder:

Nr. 1. Breivika utenfor moloen.

» 2. Kvalvika utenfor Valen.

» 3. Indre havn ved Valen.

Bøyene er rødmalt, — merket med hvitmalt nummer.

Se kapitel 2 § 5 b. nærmere bestemmelser om sjøflyhavnen.

Kapitel 2 § 5 b. Bestemmelser vedkommende sjøflyhavnen.

I den tid av året da flyging ved Bodø sjøflyhavn foregår, og for øvrig når sjøflyhavnen anløpes av fly, skal alle fartøyer som trafikerer flyhavnområdet — nærmere betegnet det i kap. 1 § 1 anførte område samt hele indre havn, manøvrere med særlig forsiktighet og under iakttagelse av følgende:

1. Alle fartøyer skal søke best mulig å holde seg i god avstand fra fly, således at disses landing, avgang og manøvrering ikke hindres eller på noen måte vanskeliggjøres.

2. Fartøyer for inn- eller utgående gjennom vestre seilløp bør så vidt mulig holde seg oppunder Eholmen — og Lille Hjartøy.

3. Fartøyer som passerer fly under start, landing eller til ankers i de dertil anbrakte fortøyningsbøyer, skal ikke anvende større fart enn 3 nautiske mil i timen.

4. De bøyer som er utlagt ved sjøflyhavnen til fortøyning av fly står ikke til alminnelig avbenyttelse. Disse bøyer er utelukkende reservert flyene.

5. Styrting eller overbordkasting av flytende gjenstander som er 9 sept.
til fare for flytrafikken er strengt forbudt.
6. Enhver har å rette seg etter de pålegg som førerne av sjøfly-
havnens patruljebåt gir i egenskap av havnebetjent innen sjø-
flyhavnområdet.
7. Overtredelse av disse bestemmelser medfører samme straffe- og
erstatningsbestemmelser som anført i havnereglementets § 45.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

9 sept.

Med heimel i § 22 i jaktlova frå 20 mai 1899 og kongelig resolu-
sjon frå 25 september 1931, gjev ein med dette løyve til å nytta
gift til fangst av rovdyr i Kongsmo herad, Vest-Agder fylke.

Gifta må ikkje leggjast ut fyre 1 november og må samlast inn
innan 1 mai kvart år.

Løyet gjeld til solenge.

Kongelig resolusjon.

10 sept.

1. I medhold av håndverkslovens § 2, 3. ledd, fastsettes herved
at treskjæring skal være undergitt håndverkslovens be-
stemmelser.

2—3. — — — — —

Kongelig resolusjon.

10 sept.

1. I henhold til § 16 i lov nr. 4 av 11 juli 1947 om mønstring
av sjømenn m. v. bestemmes det at loven skal tre i kraft 1
november 1948.

2. Det utferdiges reglement for mønstring av sjømenn m. v.
i samsvar med et framlagt utkast, og dette reglement trer i kraft
1 november 1948.

3. Det fastsettes gebyrtariff for utførelse av mønstringsforret-
ninger innen riket i samsvar med et framlagt utkast.

4. Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementet bemyndiges
til i tvilstilfelle å avgjøre hvem der går inn under loven.

5. Reglement for utskrivning av det sjøfarende mannskap fast-
satt ved Kronprinsregentens resolusjon av 5 november 1900 opp-
heves fra 1 november 1948.

Reglement for mønstring av sjømenn m. v.

Kap. I.

Mønstringsvesenets organisasjon.

§ 1. Riket inndeles i mønstringsdistrikter hvis antall og om-
fang til enhver tid bestemmes av Industridepartementet.

§ 2. Mønstringen ledes i hvert mønstringsdistrikt av en av Indu-
stridepartementet oppnevnt mønstringssjef. Med hjemmel i møn-

10 sept. stringslovens § 4, 1. ledd vil som mønstringssjef bli oppnevnt den som etter samråd mellom Sosial- og Industridepartementet er blitt ansatt som bestyrer av de i henhold til sysselsettingsloven (lov av 27 juni 1947) opprettede sjømannskontorer. For så vidt angår alle spørsmål som knytter seg til mønstringsvesenets gjøremål skal mønstringssjefen henvende seg direkte til Industridepartementet.

Industridepartementet kan innen hvert mønstringsdistrikt ansette mønstringsmenn som på vedkommende sted utfører mønstringsforretninger under mønstringssjefens ansvar.

I utlandet utføres mønstringsforretningene ved norsk utenriks stasjon eller annen av Industridepartementet godkjent institusjon (jfr. mønstringslovens § 4, 2. ledd).

§ 3. Mønstringsvesenets tjenestemenn skal utføre det arbeid som mønstringsloven og dette reglement bestemmer og etterkomme de anmodninger som blir gitt i samsvar hermed.

§ 4. Det påligger mønstringssjefen:

1. Som de særskilt tilsatte mønstringsmenns nærmeste overordnede, å føre tilsyn med det arbeid som er pålagt dem i forbindelse med mønstringsvesenets gjøremål.
2. Å påse at de i mønstringsloven og dette reglement gitte forskrifter overholdes av redere, skipsførere og mannskap.
3. Å utferdige fartsbevis, sjøfartsbøker og lovbevalte sertifikater for sjømenn etter Industridepartementets anvisning.

Opstår i forbindelse hermed tvil, skal saken forelegges Industridepartementet.

4. Å gi rettleiing til sjømenn som henvender seg til kontoret angående mønstringsspørsmål m. v.
5. Å bistå med oppbevaring og viderebefordring av sjømenns effekter m. v. og hjemsendelse av sjømenn overensstemmende med de bestemmelser som Industridepartementet fastsetter.
6. Å bistå med ettersøkelse av sjømenn.
7. Å påse at norske sjømenn som går inn under bestemmelsene om trekk av sjømannsskatt i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk, er i besittelse av skattekort ved påmønstringen.
8. Å bistå skipskontrollens tilsynsmenn med kontrollen av de gjeldende forskrifter for bemanning av skip.

Bestemmelsene i ovennevnte poster unntatt post 3 gjelder også i den utstrekning de kan tilpasses for utenrikske stasjoner og de av Industridepartementet i utlandet godkjente institusjoner (jfr. mønstringslovens § 4).

§ 5. Mønstringssjefen skal føre særskilt journal og kopibok over korrespondansen vedrørende mønstringsforretningene og for

øvrig når det gjelder sådanne forretninger forholde seg etter de 10 sept.
kontorinstrukser som fastsettes av Industridepartementet. Over de
til mønstringsvesenet hørende protokoller og andre arkivsaker m. v.
føres en fortegnelse.

Kap. II.

Om mønstring m. v.

§ 6. Bestemmelse om plikten til på- og avmønstring er fastsatt
i mønstringslovens § 1.

Sjømann som blir tilsatt på norsk fartøy uten å være mønstringspliktig kan bli mønstret på vanlig måte på egen eller arbeidsgiverens anmodning.

§ 7. Plikten til å føre mannskapsliste er fastsatt i lovens § 2.

Alle som gjør tjeneste på fartøyer herunder også de som ikke hører til den egentlige besetning, skal oppføres på mannskapslisten.

Ved skifte av fører på fartøy hvis besetning er mønstringspliktig skal mannskapslisten gis påtegning herom.

Det pålegges fartøyets fører å sørge for at mannskapslisten til enhver tid er å jour. Listen skal føres overensstemmende med det skjema som er fastsatt av Industridepartementet.

§ 8. Ved påmønstring skal fartøyets fører eller den som etter lovens § 5, 1. ledd kan møte for ham, i god tid forut innlevere til vedkommende mønstringsmyndighet en fortegnelse over de sjømenn som skal påmønstres tillikemed deres sjøfartsbøker eller sertifikater samt de til enhver tid foreskrevne lègeattester. Ennvidere skal han innlevere de hyrekontrakter som er opprettet og de avregningsbøker som er utferdiget. For førstereisgutters vedkommende skal også innleveres de attester som er nevnt i mønstringslovens § 9, 1—4.

Ligger fartøyet på det sted hvor mønstringen foregår blir dessuten å innlevere førerens sertifikat, fartøyets målebrev og mannskapsliste såfremt sådan tidligere er utferdiget.

Dokumentene skal gjennomgås av mønstringsmyndigheten som skal påse:

At hyrekontraktene er utferdiget i samsvar med den formular som er fastsatt for slike kontrakter og at det ikke er inntatt i den særvilkår som strider mot lov og avtale.

At de som skal påmønstres er berettiget til å tjenestgjøre i de stillinger som de er forhyret til, og at de ikke er utelukket fra å tjenestgjøre i handelsflåten av vedkommende offentlige myndighet.

At lègeattestene tilfredsstiller de krav som sjødyktighetsloven stiller.

At sjømennenes vernepliktsforhold ikke er til hinder for deres tjenestgjøring til sjøs.

10 sept. At de har gyldig pass og for utlendingers vedkommende at de har fått arbeidstillatelse.

§ 9. Når dokumentene er gjennomgått og funnet i orden, oppføres sjømennene på fartøyets mannskapsliste som utferdiges i 2 eksemplarer. Hvis helt ny besetning er forhyrt, skal helt ny mannskapsliste utferdiges, jfr. § 7, 2. ledd. Ligger ikke fartøyet på det sted hvor mønstringen foregår, og mannskapslisten derfor ikke kan framlegges, utferdiges det særskilt mannskapsliste over de sjømenn som er påmønstret ved vedkommende mønstringskontor. Så vel mannskapslisten som duplikatet av den underskrives ved påmønstringen av fartøyets fører eller om fartøyet er på et annet sted av den som møter som representant for fører eller reder.

§ 10. Ved påmønstringen skal sjømennene møte personlig for mønstringsmyndigheten sammen med fartøyets fører, reder eller fullmektig for en av disse. Mønstringsmyndigheten skal på anmodning gi rettledning om hyrekontraktenes og avregningsbøkernes innhold.

Når fartøyets fører (eller den som møter for ham) og sjømennene har erkjent at hyrekontraktene og avregningsbøkene er i orden, skal mønstringsmyndigheten forsyne disse dokumenter med sin påtegning og stempel.

Sjømennenes fartsbevis, sjøfartsbøker eller sertifikater stemples og gis påtegning om at mønstring har funnet sted.

Etter endt mønstring skal de innleverte dokumenter samt det ene eksemplar av mannskapslisten forsynt med mønstringsmyndighetens stempel og underskrift overleveres fartøyets fører, reder eller fullmektig for en av disse. Duplikatet av mannskapslisten oppbevares på mønstringsmyndighetens kontor.

Skal sjømennene etter de framlagte kontrakter ikke straks tiltre tjenesten, blir etter endt mønstring mannskapslisten og de innleverte dokumenter å oppbevare på mønstringsmyndighetens kontor inntil fartøyet skal avgå. Når mønstringsmyndigheten får meddelelse herom gir den dokumentene — før disse utleveres — påtegning om avgangen.

Såfremt fartøyet skal avgå til utlandet fra et annet sted enn der hvor besetningen er påmønstret, skal mannskapslisten og dokumentene på hurtigste måte sendes mønstringsmyndigheten på utklareringsstedet. Denne gjør merknad på mannskapslisten om fartøyets avgang. Meddelelse herom blir å sende til den myndighet som har foretatt mønstringen for notering på duplikatet av mannskapslisten.

§ 11. Ved avmønstringen skal fartøyets fører eller hans stedfortreder møte personlig hos vedkommende mønstringsmyndighet sammen med den eller de sjømenn som skal fratre tjenesten.

Føreren eller dennes stedfortreder framlegger fartøyets mannskapsliste og sjømennenes fartsbevis, sjøfartsbøker og sertifikater samt avregningsbøker i oppgjort stand. Mønstringsmyndigheten påser at det er gjort riktig avregning. Såfremt sjømennene erklærer at de ikke har noe å bemerke til oppgjøret, gir mønstringsmyndigheten attest herom i avregningsbøkene. På anmodning skal mønstringsmyndigheten gjennomgå avregningspostene med sjømennene.

Godtar ikke sjømannen oppgjøret eller har han andre innvendinger å gjøre, skal mønstringsmyndigheten undersøke forholdet nærmere og i tilfelle søke å megle mellom partene. Lykkes ikke dette kan mønstringsmyndigheten her i riket ikke treffe avgjørelse i tvisten, men må henvise partene til retten. I utlandet treffer vedkommende konsul avgjørelse i overensstemmelse med sjømannslovens § 43.

I de tilfelle hvor tvist om hyreoppgjøret ikke blir bilagt ved avmønstringen, gir mønstringsmyndigheten påtegning i avregningsboken med angivelse av hva tvisten dreier seg om.

Mannskapslisten og de øvrige framlagte sjømannsdokumenter gis påtegning om avmønstringen og stemples.

§ 12. Ved avmønstring av en sjømann som ikke er istand til å møte personlig på grunn av sykdom eller annen årsak, som vedkommende mønstringsmyndighet godkjenner, skal mønstringsmyndigheten så vidt mulig ivareta den fraværendes tarv.

Sjømannens fartsbevis, sjøfartsbok eller sertifikat samt utdrag av skipsjournalen blir i dette tilfelle å avlevere til mønstringsmyndigheten av fartøyets fører.

§ 13. Såfremt en mønstringspliktig sjømann tiltrer tjenesten der hvor det ikke er tilsatt noen myndighet til utførelse av mønstringsforretningene (jfr. lovens § 4, 3. ledd) skal påmønstring foretas snarest mulig i første havn som fartøyet anløper og hvor det er mønstringsmyndighet.

Fratrer en sjømann tjenesten på et sådant sted skal føreren straks melde dette til nærmeste mønstringsmyndighet og bringe mannskapslisten i orden.

§ 14. Norsk mannskap som tiltrer eller fratrer tjeneste på utenlandsk fartøy her i riket skal på- og avmønstres etter reglene i mønstringsloven og dette reglement.

§ 15. Såfremt vedkommende mønstringsmyndighet ikke kan gi den i lovens § 7 påbudte attest til bruk for fartøyets utklarering, skal fartøyets fører eller den som møter for ham uten opphold gjøres oppmerksom på dette. Såfremt mangelen ikke avhjelpes, skal skipskontrollens lokale tilsynsmann underrettes.

Også i de tilfelle hvor det ikke dreier seg om utklarering av far-

10 sept. tøyet skal skipskontrollens tilsynsmann straks underrettes om mangler av den art som er nevnt i lovens § 7.

§ 16. Når mønstring er foretatt innen eller utenfor riket skal den som har foretatt mønstringen sørge for at dette blir notert i det sjømannsregister hvor sjømannen er oppført. Nærmere bestemmelser om framgangsmåten fastsettes av Industridepartementet.

Kap. III.

Om fartstid m. v.

§ 17. En sjømanns fartstid regnes fra påmønstringsdagen til og med avmønstringsdagen.

Hvis en påmønstret sjømann under fartøyets opphold ved verksted for reparasjon deltar i dette arbeid og på søknad til vedkommende departement får denne tid godkjent som verkstedtid, blir tiden ikke samtidig å regne som fartstid.

Fartstiden ansettes i måneder og tredjedeler av måneder. Tiden fra påmønstringens datum til samme datum i avmønstringsmåneden eller i den siste måned før avmønstringen — sistnevnte datum ikke innbefattet — utgjør de hele måneder. Det overskytende antall dager — avmønstringsdagen innbefattet — telles etter almanakken.

§ 18. Når en sjømann framsetter begjæring om det skal mønstringsmyndigheten sammenholde hans sjøfartsdokument med de anførsler som er gjort på registerkortet, og i tilfelle påføre dokumentet den fartstid som tidligere ikke er innført. Innførselen attesteres av mønstringsmyndigheten med merknad om at innførselen er foretatt i henhold til denne paragraf.

§ 19. Fartsbevis og sjøfartsbok utstedes på skjema som fastsettes av Industridepartementet, som også gir nærmere bestemmelse om disses dokumenters innhold og bruk.

Kap. IV.

Om gebyrer og regnskapsførsel.

§ 20. Betalingen for mønstringsforretninger beregnes etter de til enhver tid fastsatte gebyrtariffer.

§ 21. For de ved mønstringsforretningene innkomne gebyrer føres særskilt regnskap. De innkomne beløp holdes i særskilt kasse. Ved betaling for utført mønstringsforretning utfylles av mønstringsmyndigheten en kvittering i 3 eksemplarer (skjema: Kvittering for mønstringsgebyr) som kan skrives samtidig ved gjennomslag med blåpapir. Nederst til høyre kvitterer vedkommende mønstringsmyn-

dighet. Til venstre under teksten undertegner fartøyets fører eller 10 sept. dennes stedfortreder. Det første eksemplar er kontorets kvittering for mottagelsen av betalingen, det annet blir bilag til regnskapet. Bilagsnummeret påføres øverst til høyre. Samtlige utfyllinger og påskrifter skal ved gjennomslag komme på det 3dje eksemplar som er talong og blir stående tilbake i blokken.

Bilagsbladene i hver blokk skal nyttes i den trykte nummerrekkefølge. Ubeskrevne blad må ikke fjernes fra blokken.

Såfremt et blad makuleres på grunn av feilskrift eller lignende skal det allikevel vedlegges regnskapet. Det makulerte blad skal i tilfelle tydelig påføres «Makulert» f.eks. med rød blyant.

§ 22. Ved utgangen av hver måned avsluttes regnskapet og det totale beløp som er innbetalt i gebyrer for utførte mønstringsforretninger for vedkommende måned innbetales til nærmeste avdeling i Norges Bank. En utskrift av månedsregnskapet med bilag sendes samtidig Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementet (Sjøfartsavdelingen).

§ 23. Ved utgangen av hver budsjett-termin sendes regnskapet for vedkommende termin til Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementet for videreforsendelse til Riksrevisjonen. Med regnskapet sendes samtlige blokker som er mottatt i terminen, også de som er ubenyttet eller bare delvis benyttet.

§ 24. De særskilte mønstringsmenn som eventuelt kan tilsettes av departementet for å utføre mønstringsforretningene på vegne av vedkommende mønstringssjef (jfr. § 2) lønnes med de til enhver tid fastsatte gebyrer og eventuelt med en mindre fast lønn som måtte bli bestemt.

§ 25. Med hensyn til gebyrer for mønstringsforretninger i utlandet, gjelder bestemmelsene etter utenriksinstruksen eller etter særskilte bestemmelser.

§ 26. Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementet bemyndiges til å foreta de mindre endringer i dette reglement som måtte anses påkrevd.

Gebyrtariff for utførelse av mønstringsforretninger innen riket.

I. Betalingen for mønstring, herunder innbefattet utferdigelse av mannskapsliste m. v., skal beregnes etter følgende satser:

Ved påmønstring betales:

Av fartøy på 100 brutto-tonn til 500 brutto-tonn kr. 1 pr. mann
 » » » 500 ——— og derover » 2 » »

10 sept.

Ved avmønstring betales:

Halvparten av ovennevnte satser.

II. Må fartøyets fører eller dennes stedfortreder etter at påmønstring har funnet sted, men før fartøyets avgang, la enkelte sjømenn ombytte med andre, betales intet for denne av- og påmønstring.

III. For påtegning på mannskapslisten om førerskifte (jfr. lovens § 6) eller i de tilfelle ny mannskapsliste blir utferdiget, betales intet.

IV. Fartsbevis, sjøfartsbok og sertifikat utstedes første gang uten betaling. Den som må ha nytt fartsbevis, ny sjøfartsbok eller nytt sertifikat på grunn av utvist mangel på omhu ved behandlingen av dokumentene, må for hver ny utstedelse betale kr. 3.

V. Oppstår tvist om betalingens størrelse blir saken å legge fram for vedkommende departement til avgjørelse.

15 s ept.

Bestemmelser om framstilling av ferdighus av tre og av sementvarer til bygningsbruk.

(Gitt 15 september 1948 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 16 april 1948.)

Kap. I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Fabrikker eller bedrifter som driver eller ønsker å drive tilvirkning av:

1. ferdighus av tre,
2. bygningsstein, plater og stein for mellomvegger eller isolasjon, takstein eller annet tekningsmateriale laget av sand, stein, tre, bims, slagg og lignende med sement som bindemiddel

skal ha Forsynings- og gjenreisningsdepartementets (Kontoret for bygnings- og brannvesen) godkjenning.

§ 2.

1. Så vel bedrifter som er i gang som andre bedrifter som ønsker å drive slik fabrikasjon som nevnt under § 1 skal snarest mulig og senest 3 måneder etter at disse bestemmelser er kunngjort, sende søknad om godkjenning. Søknaden skal stiles til Forsynings- og gjenreisningsdepartementet, Kontoret for bygnings- og brannvesen, og sendes gjennom Norske Kommunale Ingeniørvesenens Forening (N. K. I. F.). Søknaden sendes i 3 eksemplarer og skrives på skjema som utferdiges av departementet. Søknaden skal inneholde beskrivelse av fabrikkplanlegget (verksted) samt oppgave over maskinelt utstyr. Dessuten må innsendes antatt

oppgave over produksjonens størrelse av de forskjellige artikler 15 sept. og i hvilke distrikter disse vesentlig skal omsettes.

2. Godkjenningen gjelder bare for de produkter som er gitt i søknaden.

Godkjenningen gis inntil videre og kan når som helst tilbakekalles om de krav som er fastsatt i disse forskrifter ikke etterkommes.

Skal nye produkter tas opp må det sendes tilleggssøknad for disse.

§ 3.

1. Virksomhetens leder må ha de faglige kvalifikasjoner som anses nødvendig.
2. For at en bedrift skal kunne godkjennes må den være utstyrt slik at den kan levere et jevnt ensartet produkt.

§ 4. Tilvirkingen skal være undergitt kontroll og prøving. Når N. K. I. F. har mottatt søknad om godkjenning, oppnevner foreningen en kontrollør og prøvetaker for bedriften.

De oppnevnte kontrollører kan når som helst kreve å få besiktige bedriften, produksjonen og produktene og ta ut prøver etter eget valg.

Nærmere instruks for kontrollørene utferdiges av departementet.

§ 5. For kontroll ved godkjenning av bedriften samt for den løpende årlige kontroll betaler bedriften til N. K. I. F.:

1. kr. 250 pr. år for fabrikk eller bedrift som framstiller ferdighus av tre,
2. kr. 160 pr. år for hver sementvaremaskin som produserer varer som går inn under kontrollen (blandemaskin unntatt).

Av dette beløp bestrider N. K. I. F. sine omkostninger ved prøvinger og betaler kontrollørenes honorar. Kontrollørene har dessuten krav på skyss- og dietgodtgjørelse etter N. K. I. F.'s regulativ om reise er nødvendig. Dette betales av bedriften etter oppgave fra N. K. I. F.

Ovennevnte gebyrer betales forskuddsvis for kalenderåret. Skyss- og dietgodtgjørelse betales etter regning.

Kap. II. Ferdighus av tre.

§ 6. For ferdighus av tre skal produksjonen tilfredsstillende følgende krav:

Konstruksjoner skal være utført i samsvar med gjeldende byggningsforskrifter eller på annen måte som er godkjent av Forsy-

15 sept. nings- og gjenreisningsdepartementet (Kontoret for bygnings- og brannvesen).

Ethvert arbeid skal utføres håndverksmessig og teknisk forsvarlig av gode og for øyemedet skikkede materialer.

Kap. III. Sementvarer til bygningsbruk.

§ 7. For sementvarer til bygningsbruk skal produksjonen tilfredsstille følgende krav:

Materialer:

Sementen må oppfylle samtlige spesifikasjoner for norsk Portlandsement i henhold til N. S. 425.

Sand og steinmaterialer må tilfredsstille kravene etter N. S. 427, 428 og 429. For sandens vedkommende må legitimeres attest fra godkjent prøvelaboratorium.

Brukes slagg og lignende skal den være fri for bestanddeler som virker nedbrytende og ødeleggende på sementen i betongen.

For de produkter hvor sement brukes som bindemiddel skal sandtaket nærmere angis med oppgave over veglengden mellom sandtak og produksjonssted.

§ 8. Betongstein må tilfredsstille bestemmelsene i departementets bygningsforskrifter om betonghulstein og kompakt betongstein, hvorefter bl. a. steinen eller blokktypen på forhånd skal være godkjent av departementet (Kontoret for bygnings- og brannvesen). Ved siden av bestemmelsene i departementets bygningsforskrifter om betonghulstein og kompakt betongstein gjelder dessuten om framstilling, materialer, støping og herding følgende:

1. Framstilling:

Framstillingen skal skje ved hjelp av maskin som bearbeider betongmassen enten ved vibrasjon eller metoder som gir likeverdige resultater. Brukes vibrator bør frekvensen være ca. 4 000 og skal ikke være lavere enn 3 000 slag pr. minutt.

For framstilling av mere primitiv blokk, kompakt stein og lignende kan stampemaskin og også håndstamping godkjennes når produktene fyller de fastsatte krav.

Ved framstillingen av steinen må det ikke brukes bløtere betongkonsistens enn strengt nødvendig for å få en arbeidbar betongmasse.

2. Forarbeidelse:

Steinen skal støpes eller forarbeides i metallformer som er slik avstivet at endringer av form og format ikke finner sted. Under framstillingen må det tas nødvendige forholdsregler som sikrer en mest mulig jevn kvalitet, så spredningen av fasthetstallet

blir den minst mulige. Steinen må holdes godt fuktig i minst 15 sept. 10 døgn etter framstillingen og må i denne tid være lagret på en slik måte at den ikke utsettes for uttørring og frost.

Betongens konsistens må avpasses slik at det ikke skjer noen endring i steinens form under sementens avbinding. Endringer i steinens dimensjoner må ikke foretas uten at dette er godkjent av departementet (Kontoret for bygnings- og brannvesen).

3. Herding:

Bedriften må ha herdingsplass under tak og god tilgang på vann så produktene kan holdes fuktige i den tid som foreskrives.

Brukes dampherding, som er å foretrekke, må temperaturen i herderommet ikke overstige $+ 40^{\circ} \text{C}$.

I den kalde tid må herderommet være slik innrettet at produktene ikke utsettes for frost under avbinding og den første del av herdetiden.

§ 9. Plater for mellomvegger eller isolasjon.

a. Bedriftens utstyr:

Fabriker og bedrifter som framstiller plater av treull, kutterflis eller sagflis, med sement som bindemiddel, og som skal brukes som byggematerialer skal, for å godkjennes og få tildeelt sement og andre rasjonerte byggematerialer, ha følgende utstyr:

1. Overdekket lagerplass for kubb og tømmer eller helt innebygget hus hvor treullen kan oppbevares.
2. Innebygget lagerplass for sement. Denne må være tørr og trekkfri, og slik anordnet at sementen kan lagres opp fra golvet og uten å komme i direkte berøring med veggene.
3. Fabrikasjonen av platene skal foregå i lokale som er helt beskyttet mot vær og vind, og som er så godt bygget at det kan holdes passelig oppvarmet.
4. Herderom hvor stablene kan kjøres inn. Dette må være så stort at det minst kan romme 2 dagers produksjon. Rommet skal kunne oppvarmes til minst 15°C , men bør kunne oppvarmes til $25\text{--}30^{\circ}$, og det skal være utstyrt med vann eller damp, slik at platene eller luften i rommet kan holdes fuktig under herdingen. — Den relative fuktighet i rommet bør minst være 80 %.
5. Platene må lagres slik at de ikke tar skade av frost eller regn. Fabrikasjonen kan foregå så vel etter våt-metoden som etter tørr-metoden. Fabrikken skal være utstyrt med følgende:

15 sept.

I. For våt-metoden:

1. Rommelig kar for blanding av impregneringsstoff samt tilstrekkelig stort kar for utlutning av treullen i denne blandingen.
2. Blandekar eller mekanisk blander for blanding av sement og utlutet treull.
3. Ristemaskin.
4. Nødvendige former med alminnelig tilbehør.
5. Kontrollerbar presse for pressing av platene.

II. For tørr-metoden:

1. Rommelig kar for blanding av impregneringsstoff samt en betryggende anordning for utlutning av treullen.
2. Blandemaskin.
3. Nødvendige former med alminnelig tilbehør.
4. Kontrollerbar presse for pressing av platene.

b. Fabrikasjon:

Fabrikasjonen må foregå på en slik måte at treullen kan oppta tilstrekkelig impregneringsstoff og blandes jevnt og omhyggelig med bindemidlet (sementen) på en slik måte at treullen over alt får et jevnt belegg av bindemidlet.

Umiddelbart etter at treullen er ferdig behandlet i blandemaskinen, pakkes den i formene, og disse settes straks under press. Platene skal stå i ro i formene til herdingen er så langt framskredet at platene kan tas ut uten på noen måte å ta skade — dog minst 1 døgn.

c. De enkelte materialer:

Treullen som brukes skal være høvlet av barkfritt, løst trevirke, fritt for rødved og råte. Treullen må være tørr.

Til impregneringsmiddel brukes klorkalsium av vanligvis fra 6 % til 8 % konsentrasjon. Ønskes andre impregneringsmidler brukt, må disse i hvert tilfelle godkjennes på forhånd. (Kontoret for bygnings- og brannvesen).

Impregneringsstoffet må lett oppsuges av treullen og det må være av sådan beskaffenhet at det nøytraliserer enhver skadelig virkning.

d. Det ferdige produkt:

De framstilte plater skal være rettvinklede og ha rene, skarpe kanter. De skal holde de alminnelige standardlengde- og bredde-mål med en toleranse av høyst 5 mm hver vei. Tykkelsen skal likeledes være den alminnelig standardiserte med en toleranse av høyst $\pm 5\%$. Vekten skal ikke være større enn 340 kg

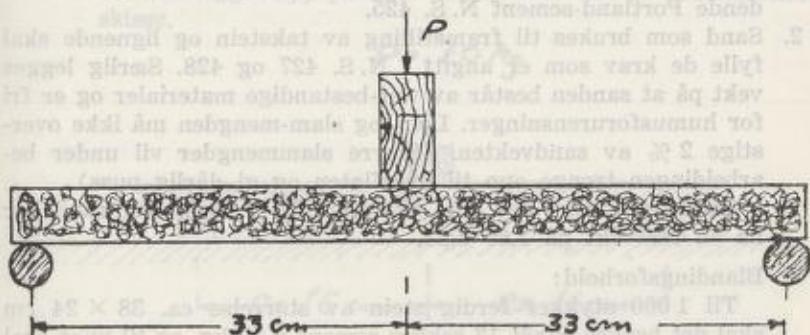
pr. m² for 10 cm tykke plater, og ikke større enn 500 kg pr. m² 15 sept. for 2 cm tykke plater. Vekten for de mellomliggende tykkelser skal være i forhold til de foran nevnte tall. De enkelte plater må ikke avvike mer enn $\pm 15\%$ fra de fastsatte gjennomsnittsvekter.

e. Varmeisolasjon:

Platene skal i lufttørr tilstand ha en varmeledningskoeffisient som ikke må ligge over 0,08 for plate av 2 og 2,5 cm tykkelse, og ikke over 0,07 for plater av 3,5 cm tykkelse, og ikke over 0,06 for tykkere plater.

f. Bøyningsstyrken og bruddpåkjenningen:

1. Bøyningsstyrken prøves ved at en plate legges opp på en alminnelig bøyprøvemaskin med spennvidde = 66 cm. Midt på platen anbringes en vekt, som fordeles over hele platebredden ved et $2 \times 4''$ plankestykke som settes på kant over platen som vedstående skisse.

2. Bruddpåkjenningen beregnes etter den sedvanlige formel:

$$\frac{\sigma}{B} = \frac{M}{W} \text{ hvor } W \text{ er } \frac{1}{6}bh^2. \quad b = \text{platebredden. } h = \text{platens tykkelse.}$$

Beregnet på denne måte skal bøyningspåkjenningen for de forskjellige platetykkelser være større enn:

Platetykkelse: 2,5 cm 3 cm 3,5 cm 5 cm 7 cm 10 cm
Min. bøyningstrekk: 12,5 kg 10 kg 8,5 kg 7 kg 6 kg 4,5 kg

§ 10.

Andre tresementvarer:

Fabrikker som framstiller eller ønsker å framstille andre produkter enn de som er nevnt under § 9 og hvori tre inngår (sagflis

15 sept. eller kutterflis), skal på samme måte som i de foran gitte forskrifter være utstyrt med de nødvendige utluningsanlegg for trematerialet, såfremt dette ikke er nøytralisert og impregnert på annen måte. Videre skal fabrikken være utstyrt med de nødvendige blandemaskiner, presser og herderom som passer i hvert tilfelle.

Ved søknad om sement skal fabrikken oppgi hvordan det ferdige produkt lages og hvilke materialer som brukes samt blandingsforholdet mellom de enkelte bestanddeler. Departementet fastsetter da i hvert enkelt tilfelle de krav som må stilles til styrke, vannoppsugning, bøyefasthet m. v.

Også for prøvene vil det i hvert enkelt tilfelle bli oppstillet betingelser i overensstemmelse med de som foran er bestemt for treullplater.

§ 11. *Takstein eller annet tekningsmateriale av sement.*

1. Den sement som brukes til framstilling av takstein, skal oppfylle samtlige fordringer i de norske normer for langsomt bindende Portland-sement N. S. 425.
2. Sand som brukes til framstilling av takstein og lignende skal fylle de krav som er angitt i N. S. 427 og 428. Særlig legges vekt på at sanden består av vær-bestandige materialer og er fri for humusforurensninger. Leir- og slam-mengden må ikke overstige 2 % av sandvekten. (Større slammengder vil under bearbeidingen trenge opp til overflaten og gi dårlig puss).

Sandens hulrom bør ikke overstige 37 %, dvs. tørr sand bør ha en romvekt på 1,60 kg/l.

3. Blandingsforhold:

Til 1 000 stykker ferdig stein av størrelse ca. 38×24 cm skal det brukes minst 13 sekker sement à 50 kg, og til puss skal det dessuten brukes ca. 65 kg sement.

4. Steinen skal ikke noe sted ha mindre tykkelse enn 10 mm. Større tykkelse enn 12 mm bør unngås.

5. Blanding:

Blanding må skje i blandemaskin, helst horisontalblander. Før vanntilsettingen blandes minst 1 minutt, og etter vanntilsettingen minst 4 minutter.

6. Vanntilsettingen

avpasses slik at massen får en konsistens som krever god stamping.

Steinen må ikke sige under avbindingen.

7. Steinen forsynes med god pussflate. Brukes farget puss må fargene være kalk og lysekte og fri for bestanddeler som svekker

sementens bindeevne og værbestandighet. Blandingen av farge- 15 sept.
emnet og sement skal skje maskinelt.

8. Herding:

Brukes dampherding må temperaturen i herderommet ikke overstige $+ 40^{\circ} \text{C}$.

Steinen må de første 10 døgn etter avbindingen lagres slik at frost og uttørring unngås. Steinen skal holdes godt gjennomfuktet de første 10 dager etter støpingen.

9. Lagring:

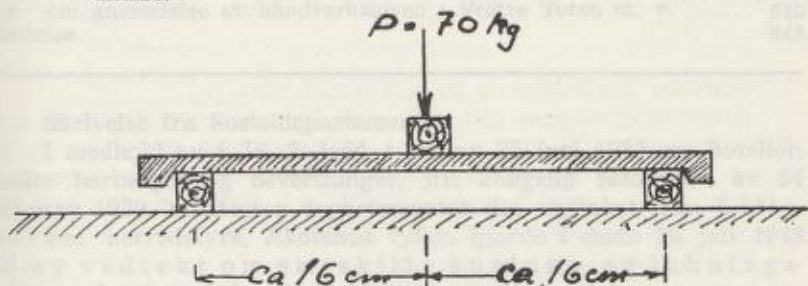
Steinen skal lagres så lenge at den holder den under 10 bestemte fasthet.

Steinen må lagres slik at hver ukes produksjon kan atskilles og lageret bør merkes med produksjonsuke, f. eks. fra 1 til 52.

10. Belastning og vannoppsugnings-prøver:

a. Bruddfasthet:

Steinen legges opp på to 1" lekter som vist på nedenstående skisse.

Steinen skal tåle 70 kg belastning. Belastningspunktet midt mellom opplagrene.

b. Vannoppsugning:

Stein som er tørret ut i alminnelig tørr stueluft ca. 20°C i 7 døgn, skal etter 3 timers nedsenking i vann ikke ha større vektøkning enn 3 %. Før veiing fjernes overflatevann ved hjelp av trekkpapiir eller lignende.

c. Ovenstående gjelder for $38 \times 24 \text{ cm}$ stein.

Kap. IV. Ikrafttreden.

§ 12. Disse bestemmelser trer i kraft 15 september 1948.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.